

РЕШЕНИЕ

№ 8671

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в публично заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **10937** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Р. К., срещу ревизионен акт № Р-22220424002455-091-001/10.07.2025 г. на ТД на НАП – С., потвърден с Решение №1165/25.09.2025 г. от директор Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП.

В сезиращата съда жалба се твърди, че РА е необоснован, незаконосъобразен, съставен при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Навежда се, че при извършената ревизия не са били обсъдени в цялост всички представени документи и писмени обяснения, което от своя страна е довело до неправилни и тенденциозни изводи. Изтъква се, че не са съобразени задължителните тълкувания дадени в редица решения на СЕС в смисъл,че не следва данъчнозадълженото лице да носи тежестта за установяване действителността на сделките, в случай, че неговите контрагенти не са представили доказателства за материална и кадрова обезпеченост. Поддържа се, че счетоводството на фирмата е изрядно и в унисон със законовите разпоредби, поради което и ревизионния акт се явява необоснован. По същество от съда се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Н. Г., който поддържа жалбата и претендира разноски по списък.

Ответникът - директорът на Дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП, се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата и излага доводи за законосъобразност на оспорения РА. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220424002455-020-001 от 21.05.2024 г. /л.29 от делото/, връчена на 03.06.2024 г. по електронен път, изменена със заповеди за изменение на ЗВР №Р-22220424002455-020-002/27.08.2024 г. и №Р-22220424002455-020-003/25.09.2024 г. е възложено извършването на ревизия на „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД за определяне на задълженията му по ЗДДС за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г., както и за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г.

На основание чл. 34 от ДОПК, във връзка с образувано Тълкувателно дело №2 от 2024 г. по описа на Върховен административен съд /ВАС/, със Заповед №Р-22220424002455-023-001/02.12.2024 г. ревизията е спряна. След постановяване на тълкувателно решение №3/26.06.2025 г. от на ОСС от I и II колегии на ВАС, с което е отпаднало основанието за спиране и със Заповед №Р-22220424002455-143-001/01.07.2025 г. производството е възобновено.

Заповедите са издадени от С. П. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., оправомощена да изпълнява функциите на компетентен орган за възлагане на ревизията на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/ във връзка с чл. 112, ал. 2. т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-360/10.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С., Заповед №3-ЦУ-971/10.05.2024 г. и Заповед №3-ЦУ-1044/21.05.2024 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №3ЦУ-ОПР-14/16.04.2024 г. на изпълнителния директор на НАП /л.21-30 от делото/.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220424002455-092-001/14.11.2024 г., връчен на 14.11.2024 г., срещу констатациите на който не е подадено възражение по чл. 117. ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22220424002455-091-001/10.07.2025 г. издаден от С. П. П. - орган, възложил ревизията, и М. Г. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП П. - ръководител на ревизията, връчен на 10.07.2025 г. по електронен път. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 70, ал. 5 от ЗДДС ревизиращият екип е отказал правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 111.27 лв. по фактури, издадени от „КОПИ КАП СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] „СИЛВЕСТЪР ГРУП ЛИМИТЕД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СКС 17“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЛЕЙДИ СУИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. На основание чл. 26 от ЗКПО. във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО финансовите резултати за 2019 г., 2021 г. и 2023 г. са увеличени с данъчните основи по фактурите, издадени от горепосочените доставчици, в резултат на което е определен допълнителен корпоративен данък в размер на 10 055,63 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 13 077.40 лв.

След издаване на РА е установено, че е допусната техническа грешка като в таблица 1. ред 5 - Годишна данъчна декларация за финансова 2023 г. с деклариран финансов резултат 637.46 лв., са отразени внесени авансови вноски в размер на 150.00 лв. Разликата за довносяне в размер на 487.46 лв. е внесена, но не е посочена в колона 8 на ревизионния акт. На основание чл. 133, ал. 3 от ДОПК по своя инициатива ревизиращият екип е издал РАПРА №П-22220525127790-003-001/11.07.2025 г. за поправка на РА №Р-22220424002455-091-001/10.07.2025 г.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане в хода на ревизията органите по приходите са предприели процесуални действия, резултатите от които са описани в РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него.

Констатирано е, че през ревизиращия период дружеството е осъществявало строителни дейности. Дружеството е декларирано извършени облагаеми доставки с място на изпълнение на

територията на страната, като получатели са предимно общини и училища.

На жалбоподателя връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220424002455-040-001/05.06.2024 г. и №Р-22220424002455-040-002/08.08.2024 г., като в отговор са представени документи по електронен път.

В частта касаеща установени задължения по ЗДДС:

В хода на ревизията е изследвано упражненото право на данъчен кредит по доставки с контрагенти „КОПИ КАП СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] „СИЛВЕСТЪР ГРУП ЛИМИТЕД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СКС 17“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЛЕЙДИ СУИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

1. По отношение на дружеството „СКС 17“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]: Предмет на проверка е упражнено право на данъчен кредит в размер на 6 666,64 лв. по следните 5 фактури №[ЕГН]/26.06.2019 г. №[ЕГН]/27.06.2019 г., №[ЕГН]/28.06.2019 г., №[ЕГН]/29.06.2019 г. и №[ЕГН]/30.06.2019 г. с предмет „извършени строително-ремонтни услуги“ и „продажба на стоки /л.243-246 от Приложение 2/3 към дело/

След справка в информационните масиви на НАП е установено, че „СКС 17“ ЕООД не е подало ГДД за 2019 г., т.е. не са декларирани приходи от продажби на стоки или услуги за 2019 г. Установено е още, че дружеството няма наети лица по трудови правоотношения за периода 01.01.2019г.-30.06.2019г. и не притежава собствени ДМА, с които да извършва фактурираните доставки на стоки и услуги.

С цел събиране на доказателства за реално извършени доставки по гореописаните фактури на „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22220424002455-0040-001/05.06.2024г., с което е изискано да представи данни относно предмета на доставка по горепосочените фактури, дата на данъчно събитие и изискуемост на данъка; хронология на счетоводни сметки за начина на осчетоводяване на посочените фактури в счетоводството на предприятието и данни за начина на плащане по доставките; Има ли сключени договори за осъществяване на доставките- представете копия от съответните документи - договори и анекси, приемно-предавателни протоколи и др.; данни за лицето, което организира дейността и сключва договори; данни за място и дата на предаването на стоките, кои лица са участвали при приемането на стоката; къде са съхранявани стоките от момента на добиването им до момента на използването им; уточнете за чия сметка е транспортът на стоката, кой и по какъв начин е транспортирана до ВЕНИКО СТРОЙ ЕООД, ведно с фактури за транспортната услуга, договори за извършване на превоз и разплащането с превозвач. Ако транспортът е извършен от самата фирма - пътни листи и отчети за извършения курс, командировъчни заповеди на шофьорите, включително други, съпътстващи стоката документи, от които да е видно: маршрутът на движение на стоката - от къде/населено място, кой обект конкретно/ е натоварена стоката, от кои лица - служители на коя фирма, транспортни средства, използвани за превоз на стоката - регистрационни номера, чия собственост са, наименование на собственика, Булстат, от кои лица е превозвана стоката - имена и ЕГН на шофьорите, трудови договори, в кой обект е разтоварена стоката и чия собственост е обекта, кои лица са приели стоката в обекта. При доставка на услуги по посочените фактури, е изискано да се предоставят сключени договори и анекси с доставчиците, приемно- предавателни протоколи, актове, КСС и др., съставени при изпълнение на услугите; данни за кои обекти, изпълнявани от „ВЕНИКО СТРОЙ“ се отнасят- представете обяснение, документи, справка като посочите точния обект, представете сключени договори с този клиент, приемно- предавателни протоколи, количествено стойностни сметки и др., фактура за продажба. В отговор жалбоподателят е представил единствено заверени копия на гореописаните фактури, придружени с фискален бон.

Ревизионните органи са установили, че доставчика на „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД – „СКС 17“ ЕООД не притежава материален и кадрови потенциал за извършване на доставки на стоки и

услуги по гореописаните фактури. Няма отчетен приход от продажби по тези фактури от „СКС 17“ ЕООД. Липсват доказателства за предходен доставчик или подизпълнител, както и такива относно транспортирането на стоките. Данни събрани във връзка с тази насрещна проверка с а присъединени с протокол П-22221424101315-ППД-001/19.06.2024г. /л.353/ Предвид посочените по-горе факти и обстоятелства относно тези доставки ревизионните органи са достигнали до извода, че не може да бъде доказано прехвърлянето на собствеността върху стоките, следователно не е доказано извършването на доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС и реално извършване на услуги по смисъла на чл.9 от ЗДДС. В резултат, на основание чл. 68, ал. 1. т. 1 от ЗДДС. във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер 6 666,64 лв.

2. По отношение на дружеството „ЛЕЙДИ СУИТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]: Предмет на проверка е упражнено право на данъчен кредит в размер на 3337,03 лв. по 3 фактури №01000000165/14.09.2019 г., №01000000175/18.09.2019 г. и № 01000000181/24.09.2019г. с предмет „ продажба на стоки“ (брамак атикаантик керемиди, брамак атика антик начален капак, бордюри, тротоарни плочки, тухли, греди, полукръгъл капак за покрив, подкеремидна паропропусклива мембрана, вентилационна керемиди) /л.248-250 от приложение 2/3/ С цел установяване на релевантни за ревизията факти на „ЛЕЙДИ СУИТ“ ЕООД е връчено ИПДПОЗЛ № П- 22221024101313-040-001/05.06.2024г., с което е изискано да представи информацията относно цитираните три фактури и извършените по тях доставки. Искането е връчено по реда на чл.32 от ДОПК на 08.07.2024г. В законоустановения срок не са представени исканите документи.

При извършени проверки в масивите на НАП е установено, че дружеството не е подало ГДД за 2019г., не притежава собствени ДМА, а за периода 01.01.2019г. - 30.09.2019г. има наети 4 бр. лица по трудови правоотношения на длъжност общ работник, продавач и стоковед. При проверка в дневниците за покупки на „ЛЕЙДИ СУИТ“ ЕООД е установено, че дружеството е декларирало покупки основно на услуги от рискови доставчици, като в същото време са декларирани и продажби, освен на ревизираното лице и на други лица на големи стойности.

С цел събиране на доказателства за реално извършени доставки по гореописаните фактури на „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22220424002455-0040-001/05.06.2024г., с което е изискано да представи подробни данни (идентични на изисканите в предходния пункт) по процесните три фактури. В отговор дружеството отново е представило само заверени копия на фактурите и фискални бонове.

Предвид посочените по-горе факти и обстоятелства относно тези доставки ревизионните органи са достигнали до извода, че по документи не може да бъде доказано прехвърлянето на собствеността върху стоките, следователно не е доказано извършването на доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС и реално извършване на услуги по смисъла на чл.9 от ЗДДС. В резултат, на основание чл. 68, ал. 1. т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6. ал. 1 и чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер 3337,03 лв.

3. По отношение на дружеството „КОПИ КАП СТРОЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]: Предмет на проверка е упражнено право на данъчен кредит в размер на 6 253.77 лв. по 4 фактури - №[ЕГН]/07.09.2023 г., №[ЕГН]/13.09.2023 г. и №[ЕГН]/16.09.2023 г. /л.239-242 от Приложение 2/3/, с предмет „строителни материали“, без индивидуализация на същите.

След извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че в дневника за покупки на „КОПИ КАП СТРОЙ“ ЕООД за м.09.2023г. не са включени фактури за получени доставки на стоки. За предходните периоди е извършена ревизия на дружеството по ЗДДС, документирана с РА № Р-22221023005598-091-001/22.04.2024г. за периода

01.06.2023г.-31.08.2023г. При ревизията е констатирано, че декларираниите от дружеството доставки на стоки са недоказани и е извършена корекция на приспадения ДК. С оглед изложеното ревизионните органи са приели, че не е доказано дружеството „КОПИ КАП СТРОЙ“ ЕООД да притежава предмета на фактурите - строителни материали.

Извършени са справки, от които е установено, че от дружеството не са декларирани приходи от продажби на стоки или услуги за 2023г., липсват данни за притежавани собствени ДМА и няма наети на трудов договор лица.

С цел събиране на доказателства за реално извършени доставки по гореописаните фактури на дружеството е връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК на доставчика, но в законоустановения срок не са представени документи. На „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД също е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22220424002455-0040-001/05.06.2024г., с което е изискано да представи обяснения и документи относно цитираните фактури. Ревизираното лице не е представило документи, индивидуализиращи стоката по вид количество и единична цена, както и не са дадени обяснения в каква последваща облагаема доставка са използвани тези материали, в кой обект или на кой клиент са фактурирани.

При така описаните факти и обстоятелства ревизионните органи са направили извод, че доставчика на „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД – „КОПИ КАП СТРОЙ“ ЕООД не притежава материален и кадрови потенциал за извършване на доставки на стоки по гореописаните фактури. Като са отчетели още, че няма отчетен приход от продажби по тези фактури от „КОПИ КАП СТРОЙ“ ЕООД и РЛ също не дава обяснения в каква последваща облагаема доставка са използвани тези материали и не представя документи, индивидуализиращи стоката по вид, количество и единична цена е прието, че така издадените фактури не документират реално осъществени факти и събития и обективната реалност. В резултат, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер 6 253.77 лв.

4. По отношение на дружеството „СИЛВЕСТЪР ГРУП ЛИМИТЕД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]: Предмет на проверка е упражнено право на данъчен кредит в размер на 3 332.86 лв., по 3 фактури -№[ЕГН]/09.09.2023 г., №[ЕГН]/11.09.2023 г. и №[ЕГН]/29.09.2023 г. с предмет „СМР“ /л.236-238 от приложение 2/3/.

На „СИЛВЕСТЪР ГРУП ЛИМИТЕД“ ЕООД е връчено ИПДПОЗЛ, с което са изискани обяснения и документи, но в определения срок такива не са представени.

Извършени са проверки в информационните масиви на НАП, при които е установено, че „СИЛВЕСТЪР ГРУП ЛИМИТЕД“ ЕООД не е подало ГДД за 2023 г., т.е. не са декларирани приходи от продажби на стоки или услуги; няма подавани ОПР и Баланс за 2023 г. Дружеството не притежава собствени ДМА и няма наети лица по трудови правоотношения. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС за периода 01.07.2023 г. - 31.10.2023 г., приключила с РА №Р-22220224000047-091-001/25.07.2024 г. в хода на която е установено че „СИЛВЕСТЪР ГРУП ЛИМИТЕД“ ЕООД не разполага с материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършване на посочените доставки.

С цел събиране на доказателства за реално извършени доставки по гореописаните фактури е връчено на „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД ИПДПОЗЛ №Р-22220424002455-0040-001/05.06.2024г., в отговор на което са представени Договор №86/18.09.2023г. между на „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД и „СИЛВЕСТЪР ГРУП ЛИМИТЕД“ ЕООД с предмет „ПРЕБОЯДИСВАНЕ НА ОФИС". Цената на услугата по договора е 2 113.80 лв. с ДДС със срок на изпълнение 10 работни дни. Представен е Протокол за СМР от 29.09.2023г. с описани видове СМР-доставка и полагане на грунд и латекс. Не са представени доказателства за кой обект са извършени услугите по гореописания Договор. Направен е извод, че доставчика на „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД – „СИЛВЕСТЪР ГРУП

ЛИМИТЕД“ ЕООД не притежава материален и кадрови потенциал за извършване на доставки на услуги-СМР по гореописаните фактури. Като е взето предвид и че няма отчетен приход от продажби по тези фактури от „СИЛВЕСТЪР ГРУП ЛИМИТЕД“ ЕООД ревизионните органи са приели, че така издадените фактури не документират реално осъществени факти и събития и обективната реалност. В резултат, на основание чл. 68. ал. 1, т. 1 от ЗДДС. във връзка с чл. 9. ал. 1 и чл. 70. ал. 5 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер 3 332.86 лв.

В хода на ревизията са установени и неотчетени приходи от продажби от ФУДВ с №ФП DY4366 62 365 946 98 съгласно финансов отчет №16/22.09.2021г. в размер на 3125.83 лв., който „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД не е описало в Дневника за продажбите и СД за данъчен период 01.09.2021г.- 30.09.2021г. и не е начислило дължимия ДДС по реда на чл.86 от ЗДДС, поради което и на основание чл.86, ал.1 от ЗДДС във връзка с чл.6 от ЗДДС и чл.67, ал.2 от ЗДДС са установени допълнителни задължения за ДДС в размер на 520.97 лв. за неотчетен оборот от ФУДВ за данъчен период 01.09.2021г.-30.09.2021г.

С оглед отказаното право на приспадане на данъчен кредит по цитираните по-горе фактури данъчният резултат е променен за периоди както следва:

За данъчен период от 01.06.2019г. до 30.06.2019 г.

Подадена е СД по ЗДДС №22061380660/12.07.2019г., в която е деклариран резултат за периода-ДДС за внасяне 73.14 лв. След като не е признато право на данъчен кредит в размер на 6 666,64 лв. по фактури №[ЕГН]/26.06.2019 г. №[ЕГН]/27.06.2019 г., №[ЕГН]/28.06.2019 г., №[ЕГН]/29.06.2019 г. и №[ЕГН]/30.06.2019 г. издадени от „СКС 17“ ЕООД резултатът за периода е променен от ДДС за внасяне в размер на 73,14 лв. на ДДС за внасяне в размер на 6739,78 лв.

За данъчен период от 01.09.2019г. до 30.09.2019 г.

Подадена е СД по ЗДДС №22061395035/14.10.2019г., в която е деклариран резултат за периода-ДДС за внасяне 1 635.12 лв. След като не е признато право на данъчен кредит в размер на 3337,03 лв. по фактури №01000000165/14.09.2019 г., №01000000175/18.09.2019 г. и № 01000000181/24.09.2019г., издадени от „ЛЕЙДИ СУИТ“ ЕООД резултатът за периода е променен от ДДС за внасяне в размер на 1635,12 лв. на ДДС за внасяне в размер на 4972,15 лв.

За данъчен период от 01.09.2021г. до 30.09.2021 г.

Подадена е СД по ЗДДС №22061511692/14.10.2021г., в която е деклариран резултат за периода-ДДС за възстановяване- 35.51 лв. Във връзка с установени задължения неотчетени приходи от продажби от ФУДВ с №ФП DY4366 62 365 946 98 съгласно финансов отчет №16/22.09.2021г. в размер на 3125.83 лв. резултатът за периода е променен на ДДС за внасяне в размер на 485,46 лв.

За данъчен период от 01.09.2023г. до 30.09.2023 г.

Подадена е СД по ЗДДС №22041900732/12.10.2023г., в която е деклариран резултат за периода ДДС за внасяне 566.60 лв. След като не е признато право на данъчен кредит в общ размер на 9 586,63лв от които 6 253.77 лв. по фактури с номера №[ЕГН]/07.09.2023 г., №[ЕГН]/13.09.2023 г. и №[ЕГН]/16.09.2023 г., издадени от „КОПИ КАП СТРОЙ“ ЕООД и 3 332.86 лв. по фактури с номера №[ЕГН]/09.09.2023 г., №[ЕГН]/11.09.2023 г. и №[ЕГН]/29.09.2023 г., издадени от „СИЛВЕСТЪР ГРУП ЛИМИТЕД“ ЕООД резултатът за периода е променен от ДДС за внасяне в размер на 566,60 лв. на ДДС за внасяне в размер на 10 153,23 лв.

На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите

върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви.

В частта касаеща установени задължения по ЗКПО:

С оглед установената нереалност на доставките по цитираните по-горе фактури ревизиращият екип е преобразувал финансовия резултат на „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД по ЗКПО с размера на разходите отчетени по тези документи и неотчетените приходи от продажби от ФУДВ с №ФП ДУ4366 62 365 946 98.

Установено е, че за отчетната 2019 г. дружеството е подало Годишна данъчна декларация с вх. № 2206И0107988/20.03.2020г. с деклариран счетоводен финансов резултат (печалба) в размер на 9 798.88 лв. и формиран данъчен финансов резултат (данъчна печалба) 9 798.88 лв. Декларираният дължим корпоративен данък в размер на 979.89 лв. е внесен в законоустановения срок.

За този период „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД е отчетло разходи под формата на отчетна стойност на продадените стоки/материали, вложени в строителството/и разходи за материали по сметка 601, разходи за външни услуги по сметка 602 по фактури, издадени от доставчиците „СКС – 17“ ООД с ЕИК BG204738903 и „Лейди Суит“ ЕООД с ЕИК BG202306923 на стойност 50 018,31лв. през м.06.2019г. и м.09.2019г. Посочено е, че на основание чл. 26. т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон, поради което е увеличен финансовия резултат за 2019 г. със сумата от 50 018.31 лв., представляваща данъчната основа на издадените от гореописаните доставчици фактури. След извършеното преобразуване на резултата за 2019 г. е установена данъчна печалба в размер на 59 817.19 лв. и следващ се данък в размер на 5 981,72 лв. На основание чл.9 от ЗКПО и чл.1 от ЗЛДТДПДВ е определена лихва върху допълнително установения корпоративен данък за 2019г.

Установено е, че за отчетната 2021 г. дружеството е подало годишна данъчна декларация с вх. № 2206И0153340/14.03.2022 г. с деклариран счетоводен финансов резултат (печалба) в размер на 4437.14 лв. и формиран данъчен финансов резултат (данъчна печалба) 4437.14 лв. Посочено е, че дружеството е следвало да признае приходи от продажби за м.09.2021 г. Нарушени са разпоредбите на т. 5.1 и 6.1 на СС -18 „Приходи“, във връзка с чл. 78 от ЗКПО. На основание чл. 22 от ЗКПО, във връзка с чл.78 от ЗКПО финансовия резултат за 2021 г. е преобразуван със сумата в размер на 3 125.83 лв. В резултат е установена данъчна печалба в размер на 7 562,94 лв. и следващ се данък в размер на 756.29 лв. На основание чл.9 от ЗКПО и чл.1 от ЗЛДТДПДВ е определена лихва върху допълнително установения корпоративен данък за 2021г.

Установено е, че за отчетната 2023 г. дружеството е подало Годишна данъчна декларация с вх. № 2204И0496928/13.06.2024г. с деклариран счетоводен финансов резултат (печалба) в размер на 6374.63 лв. и формиран данъчен финансов резултат (данъчна печалба) 6374.63лв.

За този период „ВЕНИКО СТРОЙ“ЕООД е отчетло разходи под формата на отчетна стойност на продадените стоки/материали, вложени в строителството/и разходи за материали по сметка 601, разходи за външни услуги по сметка 602 по фактури, издадени от доставчиците „КОПИ КАП СТРОЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „СИЛВЕСТЪР ГРУП ЛИМИТЕД“ ЕООД с ЕИК BGVG207442770 на стойност 47 933,19 лв. Посочено е, че на основание чл. 26. т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон, поради което е увеличен

финансовия резултат за 2023 г. със сумата от 47 933,19 лв., представляваща данъчната основа на издадените от гореописаните доставчици фактури. След извършеното преобразуване на резултата за 2023 г. е установена данъчна печалба в размер на 54 307,78 лв. и следващ се данък в размер на 5 430,78 лв. На основание чл.9 от ЗКПО и чл.1 от ЗЛДТДПДВ е определена лихва върху допълнително установения корпоративен данък за 2023г.

При тези съображения е издаден процесния ревизионен акт, връчен на 10.07.2025 г. по електронен път. В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е подало жалба вх. №Ж-22-825/23.07.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С..

С Решение №1165/25.09.2025 г. от директор Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП, ревизионния акт е потвърден изцяло, а жалбата срещу него е отхвърлена.

Въз основа на събрания доказателствен материал, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав установи, че при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния акт, както и при издаването на потвърдителното решение на Дирекция "ОДОП", не са допуснати нарушения на принципите на служебното начало, на добросъвестност и право на защита, установени съответно в чл. 5 и чл. 6 от ДОПК. От посочените основни начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят в действията си на всеки етап от регламентираната с ДОПК процедура по установяване публичните вземания и нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. От събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазвани всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателят е бил запознаван с всички действия и актове на приходната администрация и му е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си. От преписката не се установява при извършването на ревизията, събирането и обсъждането на доказателствата, и формирането на фактическите и правните им изводи, да е нарушаван принципа на служебно начало и добросъвестното упражняване от страна на ревизиращите органи по приходите на техните процесуални права, или същите да са извършили действия, надвишаващи законовите им правомощия. В хода на ревизията са събрани всички относими доказателства и от трети лица, приобщени по съответния ред от ревизиращия екип, съгласно изискванията на ДОПК.

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен

носител и приложен по делото. Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА, не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта.

Съдът счита, че органите по приходите правилно са приложили материалния закон и са отказали право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от посочените по – горе доставчици.

Правото на приспадане на данъчен кредит е регламентирано в чл. 68, ал.1 от ЗДДС, съгласно който, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Следователно, правото на приспадане на данъчен кредит във всеки случай предполага наличието на осъществена доставка на стоки или услуги. Освен това, чл. 68, ал. 1 от ЗДДС предполага правото на приспадане на данъчен кредит за получени от лицето стоки или услуги по облагаема доставка.

Облагаема доставка съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДДС е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго.

Напълно идентична в тази насока е и разпоредбата на чл. 178 от директивата 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, съгласно която, за да може да упражни правото си на приспадане, данъчнозадълженото лице трябва да отговаря на следните условия за целите на приспадане в съответствие с член 168, буква а) по отношение на доставката на стоки или услуги, той трябва да притежава фактура, съставена в съответствие с членове 220 - 236 и членове 238, 239 и 240. От своя страна, съгласно чл. 168, б. а" доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаемите сделки на данъчнозадължено лице, същото има правото, в държава-членка, в която извършва тези сделки да приспадне следното от дължимия данък върху добавената стойност, който то е задължено да плати дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от друго данъчнозадължено лице. Следователно, и съгласно чл. 178, вр. чл. 168 от директивата съществува изискването лицето, което претендира правото на приспадане на данъчен кредит да е получател на доставката или услугата, а другото данъчнозадължено лице да е реалният доставчик на стока или услуга.

Законът е въвел задължението за субекта ползващ данъчен кредит да докаже материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на приспадане. Това задължение съществува и за жалбоподателя по настоящото дело. Този извод се извежда от разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, според което задълженото лице следва да докаже благоприятните за него факти. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС и СЕС. Правото на данъчен кредит е субективно притезателно право с насрещен субект приходната администрация, поради което според чл. 154 от ГПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК, във връзка с чл. 144 от АПК,

доказателствената тежест за установяването му е за жалбоподателя.

Според съдебния състав, в настоящото производство жалбоподателят „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД не доказва наличието на материалноправните предпоставки за упражняването на правото на данъчен кредит.

По отношение на доставчика „СКС 17“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит по 5 фактури от които две за „извършени строително-ремонтни услуги“ /л.244 и л.246/ и три за „продажба на стоки“ – каменна вата, хидростоп 25 кг., гипсокартон и профили за гипсокартон. За периода на издаване на спорните фактури „СКС 17“ ЕООД не е имало персонал по трудови договори. Налични са Договор с предмет „Монтаж на гипсокартон“ и протокол за извършени СМР /л.313 от приложение 2/3/, които биха могли да се отнесат към ф-ра №[ЕГН]/30.06.2019 г., но прегледа на същите установява, че липсва съществен елемент от предмета на договора, а именно по отношение на кой обект следва да бъдат извършени съответните СМР, за да може действително да се установи има ли извършени такива. От страна на ревизираното лице не е предоставена такава информация, нито други релевантни доказателства като оферта, количествено-стойностна сметка и прочие, каквито обичайно следва да има. По абсолютно аналогичен стои въпросът с представените Договор за ремонт и протокол за СМР /л.318 и сл. от приложение 2/3/, които евентуално биха могли да бъдат отнесени към фактура №[ЕГН]/28.06.2019 г. л.244/. Правилен е изводът, че фактурите за продажби с посочения предмет, са издадени без да е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл.25 от ЗДДС и са издадени без основание, данъкът по същите е начислен неправомерно. Осъществено е отразяване в счетоводството на проверяваното дружество на първични счетоводни документи, зад които не са извършени реални стопански операции. Въз основа на представените доказателства съдът счита, че не се доказва реалност на фактурираните доставки и е налице основание за отказ на право на приспадане на данъчен кредит относно процесните суми.

По отношение на доставчика „ЛЕЙДИ СУИТ“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ с ЕИК[ЕИК] е отказано приспадане на данъчен кредит по 3 фактури с предмет „ продажба на стоки“ (брамак атикаантик керемиди, брамак атика антик начален капак, бордюри, тротоарни плочки, тухли, греди, полукръгъл капак за покрив, подкеремидна паропропусклива мембрана, вентилационна керемиди) /л.248-250 от приложение 2/3/. Установено е, че доставчикът не е декларирал приходи от доставки през този период. В хода на ревизионното производство данъчните органи са положили необходимите усилия по установяване на релевантните факти и събирането на доказателства за реалността на извършените сделки. Не са представени договори за поръчки, заявки, информация за начина на калкулиране на цената на стоките, липсва информация къде и от кого е натоварена и съответно разтоварена стоката и от/в чия база. Кой са лицата които са осъществили товаро-разтоварителните дейности, с какъв транспорт е превозена и до къде, за сметка на кого е извършен транспорта. Не са ангажирани доказателства и във връзка с предходните доставки, справки за стоков поток с цел проследяване заприходяването и изписването на стоките по доставчици, клиенти, вид. стойност и количество. Единствените представени от ревизираното лице документи удостоверяващи извършените сделки са процесните фактури. Не е изключено, а и обичайно това е и единственият документ, който страна би могла да предостави, но в случая ревизираното лице е декларирало трайно извършва строително-монтажни дейности и обичайно би следвало да може да представи поне приемо-предавателен

протокол за стоката, както и данни къде същата е използвана или се съхранява. Липсата на информация относно системата на доставките при съобразяване на горепосочените обстоятелства налага извод за липса на реалното осъществяване на сделките.

По отношение на доставчика „КОПИ КАП СТРОЙ“ ЕООД е отказано приспадане на данъчен кредит по 4 фактури с предмет строителни материали. Установено е, че доставчикът не е декларирал приходи от доставки през този период, както и че няма наети лица. Във връзка с данни от предходна ревизия е прието, че не се установява доставчикът да притежава предмета на фактурите, а именно строителни материали. От страна на ревизираното лице също не са представени документи, удостоверяващи транспортиране на стоките или тяхното получаване. Същият не е дал обяснения в каква последваща облагаема доставка са използвани тези материали, в кой обект или на кой клиент са фактурирани. Въз основа на представените доказателства съдът счита, че не се доказва реалност на фактурираните доставки и е налице основание за отказ на право на приспадане на данъчен кредит относно процесните суми.

По отношение на доставчика „СИЛВЕСТЪР ГРУП ЛИМИТЕД“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит по 3 фактури с предмет доставка на СМР. Установено е, че в предполагаемия период на извършването им дружеството не е имало персонал по трудови договори. Налични са Договор с предмет „Преобоядисване на офис“ и протокол за извършени СМР /л.323 от приложение 2/3/, които биха могли да се отнесат към ф-ра №03000000/29.09.2023 г., но прегледа на същите установява, че липсва съществен елемент от предмета на договора, а именно по отношение на кой обект следва да бъдат извършени съответните СМР, за да може действително да се установи има ли извършени такива. От страна на ревизираното лице не е предоставена такава информация, нито други релевантни доказателства като оферта и количествено-стойностна сметка, каквито обичайно следва да има. Въпреки изрично изисканите от данъчните органи данни, от ревизираното лице не са ангажирани никакви доказателства в тази насока, нито са релевирани искания за събирането на такива. По абсолютно аналогичен стои въпросът с представените Договор за ремонт № 85 и протокол за СМР /л.328 и сл. от приложение 2/3/, които евентуално биха могли да бъдат отнесени към фактура №[ЕГН]/09.09.2023 г. и Договор № 84 и протокол за СМР /л.333 и сл. от приложение 2/3/, които евентуално биха могли да бъдат отнесени към фактура №[ЕГН]/11.09.2023 г. Правилен е изводът, че фактурите за продажби с посочения предмет, са издадени без да е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл.25 от ЗДДС и са издадени без основание, данъкът по същите е начислен неправомерно. Осъществено е отразяване в счетоводството на проверяваното дружество на първични счетоводни документи, зад които не са извършени реални стопански операции. Въз основа на представените доказателства съдът счита, че не се доказва реалност на фактурираните доставки и е налице основание за отказ на право на приспадане на данъчен кредит относно процесните суми.

Гореизброените и обстойно анализирани обстоятелства, а именно – липсата на кадрова и материална обезпеченост от страна на доставчиците, липсата на конкретизирани данни относно извършените услуги, липсата на каквито и да било транспортни документи и такива удостоверяващи последващата реализация на получените стоки съвкупно преценени, обосновават извод за законосъобразно отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от гореизброените доставчици.

По отношение на счетоводната отчетност на жалбоподателя следва да се отбележи, че

фактът на осчетоводяване на процесните фактури също се преценява съвкупно с всички останали доказателства по делото, касаещи реалността на доставките. Както притежаването на счетоводни документи, така и редовното осчетоводяване на фактурите, не е достатъчно да обоснове фактическото извършване на отразените в тях стопански операции.

Съдът намира, че в случая РА е съобразен и с практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС). При различна фактическа обстановка, по същество навсякъде СЕС намира, че правото на данъчен кредит е свързано с осъществена реална доставка. Нито Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност, нито практиката на СЕС обаче ограничават по някакъв начин възможностите за изследване на въпроса дали доставката е осъществена реално и дали, ако е осъществена, не се разминава с отразеното във фактурата (напр. по отношение на посочения доставчик) и дали получателят е могъл да знае за това. Отново нито Директивата, нито практиката на СЕС лимитират какви обективни факти от действителността могат да бъдат анализирани за тези цели – и това е нормално, тъй като те варират значително според спецификите на конкретния случай.

Ревизиращите органи са се съобразили с горното и са направили преценка на множество обстоятелства относно спорните доставки. Освен, че са анализирали преките фактори от значение за изпълнение на доставките, същите са направили и анализ на поведението на доставчиците и самото ревизирано лице.

От казаното може да се заключи, че изборът на сочените доставчици не е извършен на база обективни търговско - икономически критерии. Страните не са целели предоставяне, съответно получаване на услуги, а само съставяне на данъчни документи, които да осигурят възможност за ползване на право на приспадане на данъчен кредит за съответния период. Ползването на право на приспадане на данъчен кредит по документи с невярно съдържание, които не са съставени в резултат на действително развили се търговски взаимоотношения, се квалифицира от СЕС като позоваване на правото на приспадане с измамна цел или с цел злоупотреба – Решение от 06 декември 2012 г. по дело С-285/11, „БОНИК“ ЕООД, т. 36. Ползването на данъчен кредит с измамна цел не се толерира от закона. Извод за наличие на такава следва да се направи въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства и установените обективни данни, както са сторили органите по приходите в настоящото производство.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са представени доказателства, опровергаващи изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на процесните доставки, въпреки изричните указания от страна на съда - в тази насока. Не са представени други доказателства, различни от събраните в хода на ревизионното производство, които да установят чрез пълно и главно доказване реалност на доставки предмет на спора, поради което и въз основа на изложените по-горе мотиви, съдът приема, че РА, в оспорената част е материално законосъобразен. Съдебният състав намира, че от доказателства по делото се установява, че злоупотребата с ДДС по всяка от проверяваните доставки е обусловена от действия на ревизираното лице, насочени към създаване на данъчно предимство. Като това е осъществено, чрез създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не са икономически обосновани, независимо от това че са свързани с дейността на дружеството. Знанието за това у ревизираното лице се извежда от: обективните действия свързани със снабдяването и

представянето пред данъчните органи на оспорените фактури и приложенията към тях документи, който документално да обосновават неизвършени сделки и услуги, без реално те да са извършени. Тези обективни действия, според настоящия съдебен състав водят до еднозначен извод, че жалбоподателят съзнателно е използвал посочените фактури и приложения към тях, с цел създаване на данъчно предимство.

Правилно са начислени и лихви върху установените данъчни задължения.

Относно облагането по ЗКПО, съдът намира за необходимо да отбележи следното:

В резултат отказаното право на приспадане на данъчен кредит, законосъобразно не са признати за данъчни цели разходите, които не са документално обосновани, тъй като в хода на ревизията и на съдебното производство е доказано, че такива стопански операции не са реално извършени. След като разходът, който първичният счетоводен документ материализира, се явява документално необоснован, правомерно органите по приходите са приложили разпоредбата на чл. 26. т. 2 от ЗКПО.

Правилно се явява изменението на данъчния резултат във връзка с установени недекларирани приходи от продажби от ФУДВ, съгласно финансов отчет №16/22.09.2021 г. в размер на 3125.83 лв. В тази връзка жалбоподателят не излага никакви аргументи, не релевира възражения и не ангажира доказателства.

Всичко изложено по-горе в решението налага извода, че ревизионният акт е законосъобразен и следва да бъде потвърден, поради което жалбата следва да се отхвърли, като неоснователна и недоказана. В хода на съдебното производство не се ангажираха и представиха доказателства от страна на жалбоподателя, които да опровергават изводите на приходната администрация.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК, съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв., определен по реда на чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г. тази сума следва да бъде изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или сумата, която следва да се присъди в полза на жалбоподателя е в размер на 102,26 евро

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, Трето отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Р. К., срещу ревизионен акт № Р-22220424002455-091-001/10.07.2025 г. на ТД на НАП – С., потвърден с Решение №1165/25.09.2025 г. от директор Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „ВЕНИКО СТРОЙ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Р. К., да заплати на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при НАП – С., сума в размер на 102,26 (сто и две евро и 0,26 цента) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните за

постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.